

صحیفة الزهراء علیه السلام

[21] محقر گردید، و این زوج صالح از نعمت وجود پسران و دخترانی گرامی چون حسن و حسین و محسن، وزینب و ام کلثوم بهره مند شدند. نام این سه پسر را پیامبر تعیین فرمودند، و آن دو دخت را زهرا به یادگار دو خواهر از دست رفته خود و بخاطر محبت‌هایی که در کودکی از ایشان دیده بود زینب و ام کلثوم نام نهاد. رحلت پدر بزرگوارش حضرت فاطمه (علیها السلام) به زندگی خود ادامه میداد، اما تحولي دیگر در زندگی آن حضرت در شرف وقوع بود، تحولي که سر منشأ بسیاری از تحولات زندگی ایشان در آینده بشمار می آید، و آن واقعه رحلت پیامبر می باشد. زهرا در آن موقع که رسول خدا در بستر بیماری قرار داشت پیوسته در کنار او بود و به کارها و حوائج وی رسیدگی می کرد، چون سایه مرگ بر آن حضرت افتاد فرمود: وای از اندوه و غم، فاطمه از شنیدن سخن غم آلود پدر در حزن عمیق فرو رفت و با ناله گفت: وای از اندوه پدر. پیامبر از حال زار فاطمه پریشان شد و برای آرامش دل رمیده دختر خود فرمود: دخترم پس از امروز دیگر برای پدرت غصه مخور. او به خاطر می آورد که پدرش رازگونه به وی فرموده بود: دخترم زمان مرگ تو نیز نزدیک است و تو نخستین کسی هستی که از اهل بیت بمن ملحق می گردد، و نیز بیاد آورد که به ایشان بشارت داده بود که فاطمه جان راضی نیستی سرور زنان عالم باشی. حضرت فاطمه (علیها السلام) پس از مرگ پدر دیگر لب به خنده نگشود و آنقدر بگریست که یکی از شش تن بسیار گریه کننده در تاریخ محسوب گردید،
